

Til lovforslag nr. L 68

Folketinget 2010-11

Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 8. december 2010

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge

(Udvidelse af arbejdsgiverperioden)

[af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg)]

1. Ændringsforslag

Beskæftigelsesministeren har stillet 3 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 17. november 2010 og var til 1. behandling den 30. november. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Arbejdsmarkedsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 2 møder.

Høring

Lovforslaget har samtidig med fremsættelsen været sendt i høring, og beskæftigelsesministeren sendte den 17. november 2010 en orientering herom til udvalget, jf. L 68 – bilag 1. Den 25. november 2010 sendte beskæftigelsesministeren de indkomne høringssvar til udvalget. Den 26. november sendte beskæftigelsesministeren et notat herom og et ligestillingsnotat til udvalget.

Skriftlig henvendelse

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget 1 skriftlig henvendelse fra Håndværksrådet. Beskæftigelsesministeren har over for udvalget kommenteret den skriftlige henvendelse.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 1 spørgsmål til beskæftigelsesministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF, KF og LA) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (S, SF, RV og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget mener grundlæggende, at en udvidelse af arbejdsgiverperioden vil svække arbejdsgivernes incitament til at ansætte personer, som må forventes at have flere sygedage end gennemsnittet. Derved modvirker lovforslaget virkeliggørelsen af det rummelige arbejdsmarked.

Mere specifikt vil lovforslaget gøre det mindre attraktivt at ansætte personer, der er diagnosticeret med en lidelse, som typisk giver flere sygedage. Samme problematik gør sig gældende for personer, der har øget sygdomsrisiko, eksempelvis ældre medarbejdere, overvægtige eller rygere. Derudover vil lovforslaget ramme enlige forsørgere og småbørnsforældre, der typisk har flere sygedage end gennemsnittet.

Endelig rummer lovforslaget en problematik i forhold til ligestilling, idet det bliver mindre attraktivt at ansætte kvinder. Dels fordi gravide har et sygefravær, der ligger over gennemsnittet på grund af de komplikationer, der kan opstå i forbindelse med graviditet, dels i forhold til behandling med kunstig befrugtning, der ligeledes typisk øger antallet af sygedage.

Med lovforslaget bliver sygdom i højere grad et mellemværende mellem lønmodtageren og arbejdsgiveren, hvilket vil lægge et uensigtsmæssigt pres på lønmodtageren for raskmelding.

Kommuner og regioner, der også er arbejdsgivere, bliver ikke kompenseret for de øgede udgifter, og det kommer til at koste kommunerne 116 mio. kr. og regionerne 47 mio. kr. Med den økonomiske spændetrøje, som regeringen har snøret om kommuner og regioner, kommer dette til at kunne mærkes på hospitaler, plejehjem og skoler og i daginstitutioner m.v. i form af færre hænder og forringet service.

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Enhedslisten indstiller på den baggrund lovforslaget til forkastelse.

Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget sætter endvidere spørgsmåls-

tegn ved, om lovforslaget vil have nogen effekt på sygefraværet. S, SF og EL ser gerne, at man etablerer en økonomisk incitamentsstruktur, hvor de virksomheder, der gør en aktiv indsats for at forbedre arbejdsmiljøet og modvirke sygefravær, bliver belønnet. Det kunne f.eks. gøres ved at indføre en arbejdsmiljøafgift, der er højere, jo større udbetalingerne i arbejdsskadeerstatning er i den pågældende branche, og som tilsvarende falder, når arbejdsmiljøet i branchen forbedres. Det vil være langt mere effektivt end blot at pålægge erhvervslivet en merudgift ved sygdom, som lovforslaget lægger op til.

Kristendemokraterne, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Til § 1

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

1) I *nr. 1* udgår », og »*stk. 2, nr. 3*«,

[Bortfald af forslag om at ændre betingelserne for at indgå en aftale om sygedagpengerefusion for en lønmodtager med en kronisk lidelse]

Til § 3

2) Før *stk. 1* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 1*. Loven finder anvendelse på sygdomstilfælde, hvor 1. fraværdsdag er den 2. januar 2012 eller senere.«

Jens Vibjerg (V) Peter Juel Jensen (V) Peter Madsen (V) Ulla Tørnæs (V) Bent Bøgsted (DF) Colette L. Brix (DF) Helle Sjelle (KF)

fmd. *Charlotte Dyremose (KF) Anders Samuelsen (LA) Torben Hansen (S) Anne-Marie Meldgaard (S) Rasmus Prehn (S) Leif*

Lahn Jensen (S) nfmd. *Eigil Andersen (SF) Karsten Hønge (SF) Morten Østergaard (RV) Line Barfod (EL)*

Kristendemokraterne, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Stk. 1 og 2 bliver herefter stk. 2 og 3.
[Indsættelse af anvendelsesbestemmelse]

3) *Stk. 2*, der bliver *stk. 3*, udgår.
[Konsekvensændring]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Efter sygedagpengelovens regler kan der mellem en arbejdsgiver og en lønmodtager med en kronisk lidelse indgås en såkaldt § 56-aftale, der fritager arbejdsgiveren for selv at dække udgiften til sygedagpenge i arbejdsgiverperioden på de 21 kalenderdage.

En sådan aftale kan bl.a. indgås, hvis lønmodtagerens kroniske lidelse skønnes at medføre mindst 10 fraværdsdage om året, eller hvis arbejdsgiveren under det bestående arbejdsforhold allerede har udbetalt sygedagpenge eller løn i 21 kalenderdage for samme lidelse inden for det seneste år.

Ændringsforslaget har til formål at sikre, at der ikke som følge af en udvidelse af perioden fra 21 til 30 kalenderdage vil ske en forringelse af mulighederne for at indgå en § 56-aftale. Derfor foreslås det, at det nuværende krav til aftalens indgåelse fastholdes. Dermed vil der også fremover kunne indgås en § 56-aftale, hvis der under arbejdsforholdet er blevet udbetalt sygedagpenge eller løn i 21 kalenderdage for samme lidelse inden for det seneste år.

Til nr. 2

Beskæftigelsesministeriet har fundet det nødvendigt at præcisere, at udvidelsen af arbejdsgiverperioden til 30 kalenderdage finder anvendelse på sygdomstilfælde, hvor første fraværdsdag er den 2. januar 2012 eller senere.

Til nr. 3

Ændringsforslaget er en konsekvensændring af ændringsforslaget under nr. 1.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	3
Socialdemokratiet (S)	45	Kristendemokraterne (KD)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	23	Siumut (SIU)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	17	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Radikale Venstre (RV)	9	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	4	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	2

Oversigt over bilag vedrørende L 68

Bilagsnr.	Titel
1	Orientering om høring af lovforslaget, fra beskæftigelsesministeren
2	Tidsplan for udvalget behandling af lovforslaget
3	Hørings svar, fra beskæftigelsesministeren
4	Høringsnotat og ligestillingsnotat, fra beskæftigelsesministeren
5	Henvendelse af 1/12-10 fra Håndværksrådet
6	Ændringsforslag fra beskæftigelsesministeren
7	1. udkast til betækning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 68

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om kommentar til henvendelse af 1/12-10 fra Håndværksrådet, til beskæftigelsesministeren, og ministerens svar herpå